

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 118/15

Λουξεμβούργο, 6 Οκτωβρίου 2015

Απόφαση στην υπόθεση C-650/13
Thierry Delvigne κατά Commune de Lesparre Médoc και préfet de la
Gironde

Επιτρέπεται η διατήρηση από κράτος μέλος της απαγορεύσεως ψήφου στις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για απεριόριστο χρόνο όσον αφορά ορισμένους από τους πολίτες του

Εντούτοις, η απαγόρευση αυτή πρέπει να είναι ανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό

Μέχρι την 1η Μαρτίου 1994 το γαλλικό δίκαιο προέβλεπε σε περιπτώσεις ποινικών καταδικών αυτόματη και ισόβια αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων (του δικαιώματος του εκλέγειν και εκλέγεσθαι). Μετά την τροποποίηση του ποινικού κώδικα η απαγόρευση έπαυσε να έχει αυτόματο χαρακτήρα και το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων για διάστημα που δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δέκα έτη. Εντούτοις, ο νέος κανόνας δεν εφαρμόζεται στις ποινικές καταδίκες που απαγγέθηκαν πριν τη θέση σε ισχύ του νέου κώδικα.

Το 1988 επιβλήθηκε στον Thierry Delvigne, Γάλλο πολίτη, στερητική της ελευθερίας ποινή δώδεκα ετών για την τέλεση σοβαρού ποινικού αδικήματος στη Γαλλία. Κατ' εφαρμογήν των τότε εφαρμοστέων ποινικών διατάξεων, ο T. Delvigne αποστερήθηκε αυτοδικαίως και για απεριόριστο χρόνο τα πολιτικά του δικαιώματα. Παρά την τροποποίηση του ποινικού κώδικα το 1994, η αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων του T. Delvigne διατηρήθηκε, λόγω του ότι οφειλόταν σε καταδικαστική απόφαση η οποία είχε καταστεί αμετάκλητη πριν τη θέση σε ισχύ του νέου ποινικού κώδικα. Ως εκ τούτου, ο T. Delvigne δεν μπορεί πλέον να ψηφίζει στη Γαλλία, συμπεριλαμβανομένων και των εκλογών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ο T. Delvigne προσέφυγε κατά της διατηρήσεως της απαγορεύσεως αυτής ενώπιον του tribunal d'instance de Bordeaux, το οποίο ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν, λαμβανομένου υπόψη του δικαιώματος ψήφου των πολιτών της Ένωσης στις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ένα κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει γενική, απεριόριστη και αυτόματη αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων σε περίπτωση όπως αυτή του T. Delvigne.

Στη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο διαπιστώνει καταρχάς ότι **η απώλεια του δικαιώματος ψήφου του T. Delvigne συνιστά περιορισμό της ασκήσεως του δικαιώματος ψήφου των πολιτών της Ένωσης στις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου**, όπως αυτό κατοχυρώνεται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εντούτοις, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι επιτρέπεται η επιβολή περιορισμών στην άσκηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών, εφόσον, μεταξύ άλλων, οι περιορισμοί αυτοί είναι σύμφωνοι με την αρχή της αναλογικότητας.

Εν προκειμένω, το Δικαστήριο κρίνει ότι **η αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων του T. Delvigne είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον λαμβάνει υπόψη τη φύση και τη βαρύτητα του διαπραχθέντος ποινικού αδικήματος καθώς και τη διάρκεια της ποινής**. Ειδικότερα, η απώλεια του δικαιώματος ψήφου αφορούσε αποκλειστικώς και μόνο τα πρόσωπα που είχαν κριθεί ένοχα τελέσεως ποινικού αδικήματος το οποίο τιμωρούνταν με στερητική της ελευθερίας ποινή τουλάχιστον πέντε ετών. Επιπλέον, το γαλλικό δίκαιο παρέχει τη δυνατότητα σε πρόσωπο που βρίσκεται στην κατάσταση του T. Delvigne να ζητήσει και να πετύχει την άρση της παρεπόμενης ποινής της αποστερήσεως των πολιτικών δικαιωμάτων. Το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι **επιτρέπεται η διατήρηση της αυτοδίκαιης απώλειας του δικαιώματος ψήφου στις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην περίπτωση όσων έχουν κριθεί ένοχοι τελέσεως σοβαρού ποινικού αδικήματος**.

Το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τον κανόνα της αναδρομικότητας του ηπιότερου ποινικού νόμου, κατά τον οποίο, αν, μετά τη διάπραξη του εγκλήματος, ο νόμος προβλέπει ελαφρύτερη ποινή, επιβάλλεται η ποινή αυτή. Ειδικότερα, η τροποποίηση του ποινικού κώδικα (που εισήγαγε την ελαφρότερη μορφή αποστερήσεως πολιτικών δικαιωμάτων σε σχέση με αυτή που προέβλεπε ο παλαιός ποινικός κώδικας) δεν ασκεί επιρροή στην κατάσταση του T. Delvigne, καθόσον αυτός είχε καταδικασθεί για σοβαρό ποινικό αδίκημα πριν τη θέση σε ισχύ του νέου ποινικού κώδικα. Με άλλα λόγια, η γαλλική νομοθεσία διατηρεί την απώλεια του δικαιώματος ψήφου για απεριόριστο χρόνο μόνο στην περίπτωση καταδικαστικών αποφάσεων που εκδόθηκαν σε τελευταίο βαθμό, ενόσω ήταν ακόμη σε ισχύ ο παλαιός ποινικός κώδικας.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο αναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106